

[Ellinger.]

Situationen. Det er velbekendt, at der har fundet Forhandling Sted — det er der jo ingen, der bestrider — mellem Regeringen og Regeringspartierne og Repræsentanter for det konservative Parti. Disse Forhandlinger er ført paa Initiativ af Ministeriet og paa det Grundlag, at man nu skulde se at faa løst de store Opgaver, der ligger for — deriblandt ogsaa Spørgsmaalet om den midlertidige Hjælp til arbejdsløse, som her er Tale om, og Krisekasseordningen. Alt det har været drøftet under disse Forhandlinger, og det er alt sammen taget med paa Initiativ af Ministeriet. Nu stilles der mig det Spørgsmaal: Hvis vi nu tager noget af det ud af Forhandlingen, altsaa det, der vedrører Krisekasserne — er der saa Mulighed for, at vi kan komme fremad? Jeg maa hertil svare, at den Sammenkædning, kan man jo gerne kalde det, som er foretaget, er foretaget af Ministeriet selv, men jeg vil ikke anse det for umuligt — mere kan jeg ikke sige —, at vi, hvis vi kunde komme til en Løsning af Krisekassespørgsmaalet, ogsaa kunde naa til en Løsning paa det foreliggende Lovforslags Grundlag. Paa enkelte Punkter maatte det foreliggende Lovforslag efter vor Mening ændres — vi har jo heller ikke sagt, at vi vilde gaa med til det uændret, for saa vidt der kom en Krisekasseordning —, men det kunde man maaske nok blive enig om, naar Villien var til Stede. Men at man skulde være saa nær ved Krisekasseordningen, som den højtærede Minister nu altsaa mener, forstaar jeg oprigtig talt ikke. Jeg har dog fulgt de Forhandlinger, der har været ført, været med til de Møder, der har været holdt angaaende disse Spørgsmaal — maaske ikke dem alle, det ved jeg ikke —, og jeg tror at turde sige, at vi ikke var saa nær ved en Ordning af Krisekassespørgsmaalet, i Enighed vel at mærke, som der her er talt om. Hvis den højtærede Minister og det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) mener, at det Spørgsmaal kommer vi nok til Enighed om, det vil sige i Løbet af kort Tid, vil jeg ikke anse det for umuligt, at man kan enes om at løse dette Spørgsmaal uden Sammenkædning med de andre Spørgsmaal. Mere kan jeg ikke udtale derom i Øjeblikket. Saa kan man derefter afgøre, om man ønsker Sagen henvist til et Udvalg eller ikke.

Socialministeren (Steincke): Det er fuldkommen rigtigt, at jeg har indrømmet

overfor de Konservative, at det fra dette Partis Side var en Forudsætning for en Forlængelse af Krisehjælpen til de arbejdsløse, at der opnaaedes Enighed om Krisekasser; men det var heller ikke mere, der var stillet som Forudsætning den Gang.

Nu spørger den ærede Ordfører for de Konservative (Ellinger), hvorfor jeg ikke har sat et større Arbejde ind for at opnaa et Resultat. Ja, jeg tør næsten ikke røbe, hvor meget Arbejde jeg har sat ind, jeg har ikke bestilt stort andet i fire Maaneder end at rende rundt hver Dag for at spørge ledende Medlemmer af det konservative Folkeparti, hvorledes deres Stilling var, og der er enkelte af disse ledende Medlemmer, som man kan gaa flere Uger for at træffe paa Grund af deres Optagethed, men som det alligevel tager den, der vil tale med dem, lang Tid at søge. Jeg kan ikke indrømme — med det, jeg i øvrigt har haft om Ørene —, at jeg har kunnet overkomme mere i Retning af at rende rundt angaaende Spørgsmaalet om Arbejdsløshedslovgivningen, end hvad jeg har præsteret i de sidste Maaneder, og som har givet sig Udtryk i en følelig Skomagerregning.

Den ærede Ordfører for de Konservative siger, at han forstaar ikke rigtig Situationen. Det har jeg ogsaa Indtrykket af. Det var ikke Socialministeren og heller ikke Regeringen, der ved disse Forhandlinger om Arbejdsløshedslovgivningen ønskede den kædet sammen med andre Ting. Hvorfor skulde Regeringen dog det? Paa det Tidspunkt, da den forlængede Krisehjælp blev foreslaaet, havde Regeringen ikke nogen som helst Interesse af at faa løst Spørgsmaalet om Landbrugskrisehjælp i Sommer eller Ejendomsskatterne eller lignende. Nej, det, vi havde Interesse for, var at skaffe de arbejdsløse Krisehjælp, og de Konservative stillede som Betingelse at søge opnaaet Enighed om en Krisekasseordning. Derfor havde vi ogsaa Interesse i at søge opnaaet Enighed derom, men ikke om noget andet.

Det er ud derfra, at jeg stiller det bestemte Spørgsmaal til den ærede Ordfører for de Konservative: Er de Konservative klar til, hvis der nedsættes et Udvalg, i Øjeblikket at optage Forhandlinger om Arbejdsløshedslovgivningen, den ordinære, den ekstraordinære, og denne alene uden nogen som helst Sammenhæng med de andre Ting? Saa er der Mening i at optage disse Forhandlinger i Udvalget, naar man tager Hensyn til, hvor langt vi er kommet.

Med Hensyn til det sidste sagde den